

ANGLIKÁNI SCHVÁLILI SJEDNOCENÍ S METODISTY

Anglikánská církev v únoru na své generální synodě schválila znovusjednocení s církví metodistickou. Představitelé této církve, která vznikla v 18. stol. nejdříve jako reformní hnutí uvnitř anglikánské církve, na shromáždění rovněž vystoupili a vyslovili se pro obnovení společenství. Např. sekretář Metodistické konference Gareth Powell hovořil o „pohoršlivém rozdělení“, které brání nejen misijní práci, ale narušuje „svědectví o Kristu, schopnost žít podle obrazu Božího a nechat skrze nás efektivně proudit Ducha svatého“.

Pro sjednocení se vyslovila většina účastníků synody. Kritické hlasy zaznívaly především od zástupců tzv. anglo-katolických farností sdružených v organizaci „Anglican Catholic Future“. Tito konzervativci vyjadřovali obavy, že sjednocení není možné bez opuštění některých základních principů anglikánství.

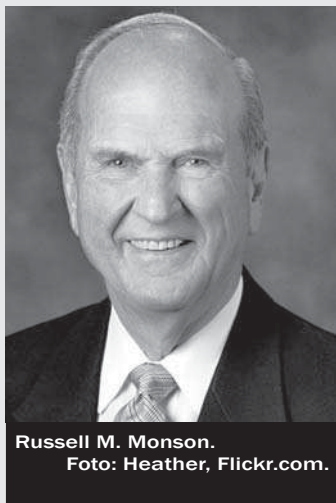
Spornou otázkou bylo zvláště přijetí metodistických duchovních, kteří nebyli ordinováni v apoštolské posloupnosti tak, jak ji chápou anglikáni. Noví duchovní by již přijímali svěcení od anglikánských biskupů, stávající pastoři by však měli výjimku a mohli by v anglikánské církvi sloužit i bez tohoto svěcení. Představitelé „Church of England“ o tomto kompromisu hovoří jako o „únosné anomálii“.

Poté, co sjednocení schválila anglikánská strana, je řada na metodistech, kteří by o sjednocení měli rozhodnout na konferenci v létě.

PŘIJDOU S NOVÝM PREZIDENTEM MORMONSKÉ CÍRKVE ZMĚNY?

Začátek roku 2018 přinesl pro Církev Ježíše Krista svatých posledních dní další z malých zlomů: odešel prezident církve, „prorok, vidoucí a zjevovatel“ Thomas S. Monson (1927–2018). Ten nahradil na prorockém stolci církve Gordona B. Hinckleye (jehož nekrolog jsme publikovali v prvním čísle Dingiru roku 2008) a setrval v této funkci bez jednoho měsíce celých deset let.

Jestliže Hinckley proslul jako budo-
vateľ chrámů, jeho nástupce Monson se soustředil zejména na podporu charitativního působení církve a byl oceňován pro své ekumenické přesahy. Sám byl dlouholetým aktivním skautem a re-
spektovaným členem americké společ-
nosti. Jisté kontroverze vyvolaly jeho výroky vymezující se proti uznání stejnopohlavních svazků, stejně tak ale odmítal otázku kněžské ordinace u žen – v tradičních bo-
dech byl Monson tedy spíše konzervativní. Nicméně byl to právě on, kdo se snažil mezi mormony propagovat určitou otevřenost sexuální odlišné komunitě a působit směrem k postupnému smířování. Proslul svým postojem shrnu-
tým ve výroku: „Řešení problému nesmí stát nad láskou k bližnímu.“

Russell M. Monson.
Foto: Heather, Flickr.com.

V tomto ohledu se již objevily spekulace o vyhraněnějších postojích, které by do církevního diskursu mohl vnést jeho nástupce, známý kardiochirurg Russell Marion Nelson (*1924). Ten po smrti devadesátiletého Monsona nastupuje do čela církve v neuvěřitelných 93 letech, a stává se tak druhým nejstarším apoštolem přijímajícím prezidentský úřad v celé historii církve (Joseph Fielding Smith se stal prezidentem jako čtyřidevadesátiletý).

Podle tradičního postupu není mormonský prorok volen, ale nástupcem se stává služebně nejstarší člen Kvóra dvanácti apoštolů. Církev často i v neuralgických otázkách působí poměrně konzervativně, protože Prorok, vidoucí a zjevovatel, První předsednictvo i Kvó-

rum dvanácti apoštolů by měli vystupovat v co možná nejširším souladu. Od nově nastoleného prezidenta tak zpravidla nelze očekávat příliš radikální věroučné zásahy.

PROTESTY PROTI „NEPRAVOSLAVNÉ MULTIRELIGIÓZNÍ VÝCHOVĚ“ NA ŘECKÝCH ŠKOLÁCH

Jedním z témat méně i více bouřlivě diskutovaných v dnešní řecké společnosti je výuka náboženství. V souladu s řeckou ústavou je na školách pro děti z pravoslavných rodin náboženství povinné. Naprostá většina dětí je tak při těchto hodinách seznamována se základními články víry, dějinami církve a křesťanskou morálkou. V letošním školním roce pedagogové obdrželi nové výukové texty, které jsou výrazně odlišné od tradičních učebnic. Někteří učitelé si stěžují na to, že s nimi nebyla změna projednána, mnozí věřící rodiče a duchovní pravoslavné církve obviňují vládu radikální levice z úmyslného boje proti tradičnímu vlivu církve na řeckou společnost, či rovnou z boje proti církvi jako takové.

V polovině prosince jedna z protestních iniciativ zaslala ministrovi školství požadavek okamžitého stažení nových učebních materiálů, jelikož jejich obsah „zásadním způsobem mění ideu vychovávání našich dětí podle zásad a učení pravoslavné křesťanské víry“. Autorům dopisu vadí např. to, že Ježíš Kristus je prý uváděn jen jako zakladatel jednoho z mnohých náboženství. Další výtkou je, že děti jsou údajně chaoticky zahrnovány řadou vzájemně nesouvisejících faktů, místo toho, aby byly systematicky vedeny k rozvíjení náboženského vědomí, což má být prvořadým cílem tohoto předmětu. Povinnost pracovat s těmito texty autoři protestu odsuzují i „jako diskriminaci dětí pravoslavných Řeků“, jelikož řečtí muslimové, katolíci a židé mají zákonem danou výjimku z účasti na povinné výuce pravoslavného náboženství a jsou mimo školu vyučováni v souladu s věroukou svých společenství, zatímco pravoslavní se musí podrobit „protipravoslavné multireligiózní výchově“, jak ji vyžaduje Ministerstvo školství, výzkumu a náboženských záležitostí. Otevřený dopis končí výzvou, aby ministerstvo na přípravě nových učebních materiálů spolupracovalo s představiteli řecké pra-

✠ NA PŘÍŠTĚ 2/2018

Už velmi dávno, v čísle 3/2000 (je ke čtení na internetové prezentaci), se Dingir věnoval

náboženským komunitám.

K tomuto nesmírně zajímavému tématu současného náboženství se příště vrátíme.

voslavné církve. Podobné výzvy zaznívají i od některých církevních představitelů.

Ministr školství i autoři nových učebních sešitů však tvrdí, že k výtkám ze strany církve bylo přihlédnuto. Dimitris Moschos z teologické fakulty Athénské univerzity, jenž se na přípravě nových osnov podílel, odmítá, že by šlo o nahrazení pravoslavného náboženství religionistikou (či „synkretistikou“, jak novou látku odpůrci nazývají). Jedná se pouze o doplnění výuky představením jiných náboženství a církví, což je podle něj v současném světě nezbytné. Výuka podle něj „nemá vést k synkretismu, ale nemá ani pěstovat netoleranci.“ Za protesty vidí především politické zájmy „národoveckých skupin“.

Řecká ústava sice garantuje svobodu vyznání a rovnost „všech známých náboženství“, avšak pravosláví je v ní definováno jako „převažující náboženství“ a cíl vzdělávání jako „rozvíjení národního a náboženského vědomí“.

BILLY GRAHAM V TOP TEN NEJVÁŽENĚJŠÍCH MUŽŮ – VÍCE NEŽ ŠEDESÁT KRÁT

21. února ve věku 99 let zemřel evangelikální kazatel Billy Graham. Grahamovy ostatky byly před vlastním pohřbem 2. března vystaveny k veřejnému uctění v Kapitolu Spojených států amerických. Doposud se této pocty („lying in honor“), udělované lidem za „významnou službu národu“, dostalo pouze třem soukromým osobám. První dva byli policisté, kteří zahynuli ve službě, když byla v roce 1998 budova Kapitolu napadena pomateným střelcem, třetí byla bojovnice za práva černých Američanů Rosa Parksová. Obvykle jsou totiž v Kapitolu před uložením do hrobu vystavována těla („lying in state“) amerických státníků a vojevůdců. Včetně tří jmenovaných soukromých osob je Graham třicátým čtvrtým takto poctěným člověkem.

Na projevení úcty u jeho ostatků jeho příznivci čekali v dlouhé frontě. O mimořádné popularitě evangelikálního vůdce vypovídají i data Gallupova institutu, který od roku 1948 každoročně uveřejňuje seznam osobností těšících se v americké společnosti největší vážnosti. Billy Graham zaujal místo mezi desítkou nejvá-

Billy Graham (vpravo) při setkání s prezidentem Barackem Obamou roku 2010. Foto: Wikimedia.

ženějších žijících mužů jedenašedesátkrát. To se žádnému jinému ani zdaleka nepodařilo. (A ani ženě na paralelním seznamu, na němž se devětačtyřicetkrát objevila královna Alžběta II.) Druhá stálice tohoto seznamu, Ronald Reagan, se takto umístil „pouze“ jedenatřicetkrát. Graham sice nikdy nebyl na prvním místě, to je většinou „vyhrazeno“ úřadujícím americkým prezidentům, avšak na druhém místě byl osmkrát. Poprvé se v první desítku objevil v roce 1955 (na deváté příčce), naposledy v minulém roce, kdy byl na čtvrtém místě (po B. Obamovi, D. Trumpovi a papeži Františkovi).

BUDDHISTICKÝ AKTIVISTA NEPŮJDE DO VĚZENÍ

Thajský intelektuál a aktivista Sulak Sivaraksa (*1933), zakladatel Mezinárodní sítě angažovaných buddhistů (International Network of Engaged Buddhists), byl včera rozhodnutím soudu zproštěn obvinění ze spáchání trestného činu hanobení monarchie, za který hrozí až patnáctileté vězení. Od roku 2014 bylo za tento zločin odsouzeno už 43 osob.

Sulak se ho měl údajně dopustit poznámkou na konferenci na univerzitě v Bangkoku v říjnu roku 2014, že akademici by neměli podléhat mýtům a propagandě, ale odhalovat historickou pravdu. Slova pronesl v souvislosti se svým zpochybněním tradičního výkladu bitvy z konce 16. století, že v ní thajský král Naresaun zvítězil poté, co v kláně na slonech zabil svého protivníka barského prince. Sivaraksa však zastává názor

některých historiků, že princ byl patrně zabit jiným způsobem. V buddhistickém království je však tato bitva součástí posvátných národních dějin a král Naresaun je patronem thajské armády.

Soud buddhistického aktivistu osvobodil údajně pro nedostatek důkazů, více informací nesdělil. Pětaosmdesátiletý Sulak se domnívá, že se tak stalo na přímý zásah thajského krále, kterého sám požádal o milost. Proces byl sledován zahraničními lidskoprávními organizacemi. Ředitel jihoasijské pobočky Amnesty International James Gomez označil Sulakovo obvinění za „směšné“.

ISLAND ZVAŽUJE ZÁKAZ OBŘÍZKY

Islandský parlament začal projednávat možnost kriminalizace obřizky. Návrh uvádí, že za „odstranění části nebo celých pohlavních orgánů“ z jiných než zdravotních důvodů může být uložen až šestiletý trest.

„Je to útok na náboženskou svobodu,“ reagoval Ahmad Seddeeq, imám Islámského kulturního centra Islandu. Poslankyně Silja Dögg Gunnarsdóttir z Pokrokové strany ovšem říká, že návrh podala kvůli tomu, že země již od roku 2005 zakazuje obřizku ženskou, ale chlapi nijak chráněni nejsou. Nejde podle ní o náboženskou svobodu, ale o práva dětí. „Každý má právo věřit si, čemu chce, ale práva dětí jsou nadřazena právu něčemu věřit.“

Z celé ostrovní populace čítající asi 336 tisíc lidí je podle oficiálních statistik asi 250 židů a 1 500 muslimů. Severský ostrov je znám svou progresivní legislativou ohledně genderové rovnosti. V lednu jako první na světě uzákonil rovnost platů mužů a žen. Pokud projde zákon o obřizce, bude Island první i v této věci. Návrh má přitom silnou podporu v parlamentu i ve společnosti. ■

Zprávy jsou vybrány z Náboženského infoservisu; tam jsou též uvedeni autoři a zdroje informací.

DALŠÍ AKTUÁLNÍ ZPRÁVY NAJDETE V NOVÉM „NÁBOŽENSKÉM INFOSERVISU“ NA ADRESE [HTTP://INFO.DINGIR.CZ](http://info.dingir.cz).